

Det er *Forbrydelse* af Forældre overfor deres Døttre kun at opdrage dem dertil, og hvor avler det ikke Pyntesyge og Koketteri. Faar Du saa ved Din Dygtighed erhvervet Dig selvstændige Stillinger af alle Slags, saa vil Du *derved* kunne bane Dig Vej til Ligestilling med Mændene paa alle Omraader og baade til Kommunens og Statens Anliggender; thi hvem vil kunne *vedblive* at sætte Kvinderne i Klasse med Børn, Fattiglemmer og Idioter i alle den Slags Sager, naar de vitterlig hævder deres Stilling i Samfundet ligesaa godt som Mændene. Derfor min Datter, *bliv dygtig* — og alle, der vil hjælpe os dertil rækker vi med Glæde Haanden.

„Kvindernes Bygning“ har jo netop det paa sit Program — at støtte kvindeligt Arbejde; en stor Fejl har de begaaet ved at udelukke de kvindelige Læger fra deres Sygekasse, men de har erkendt det og lovet at raade Bod derpaa i Fremtiden, saa *derfor* vedblive vi at regne dem til vore Medarbejdere og os til deres.

Lyngby i Maj 1898.

Jutta Bojsen Møller,
Form. for D. Kvindesamf.

Lykkens Blændværk.

Roman af Edvard Brandes.

Der blev engang holdt et Foredrag, som kaldtes *Nutidens sædelige Lighedskrav*. Kernen i dette Foredrag var egentlig et eneste stort Spørgsmaal, stillet af en Kvinde til Kvinder. Og Spørgsmaalet var følgende: Vi, som vil ud af det Snørliv, som Tradition og Opdragelse har lagt om os, som vil være lig Manden i Selvbestemmelse og i Frihed til at udvikle alle vore Muligheder, skal vi ogsaa overskride de Grænser, som Sæd og Skik har sat for vort Forhold til Mænd, skal vi stræbe at blive ligesaa ubundne som Manden i dette Stykke? Vi søger Lykke, men er Mændene lykkelige?

Det var maaske noget naivt at spørge Kvinderne om, hvad kun Mændene kunde svare paa, og Naiviteten blev ikke ustraffet.

Nu har *Edvard Brandes* skrevet et Bog, der giver Svar paa Spørgsmaalet. Det er ikke nogen lystelig Bog at læse; vi læser hellere om ti Lindeliner end om een Fru Baltzer, endsige om en Fru Duncker. Der er hos Brandes ikke Spor af den Humor, der